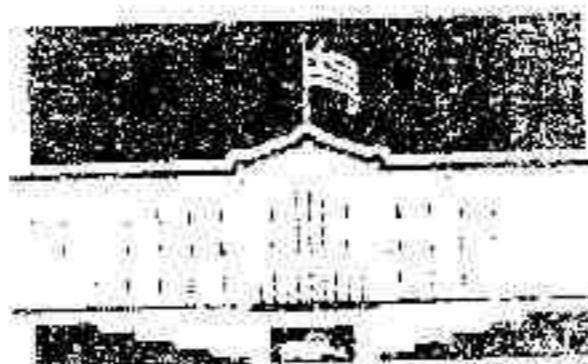

ΠΑΒ

3917

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΥΒΕΡΝΗΣΤΙΚΟ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Α. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

Βουλευτής Ν. Κεφαλληνίας & Ιθάκης - ΠΑΣΟΚ

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Του Βουλευτή Κεφαλληνίας & Ιθάκης Σπυρίδωνα Μοσχόπουλου
Προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Θέμα: Διάρκεια κυνηγετικής περιόδου

Οι φημολογίες το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου κλπ έχουν προκαλέσει έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας που απαριθμεί 230.000 μέλη σε όλη την Ελλάδα.

Οι ενώσεις των κυνηγών συνδράμουν στην προστασία των δασών και του φυσικού περιβάλλοντος. Εξάλλου η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που, με αποκλειστικά δικούς τους πόρους και καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού, αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Επίσης το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στη χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Θεωρώ ότι οποιαδήποτε αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου που θα άλλαξε την υπάρχουσα κατάσταση στον τομέα αυτό δεν θα ωφελήσει.

Αθήνα, 6/7/2010

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Σπυρίδων Μοσχόπουλος

**ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ**

ΠΡΟΣ:

**Βουλευτή Κεφαλονιάς & Ιθάκης
Κο Μοσχόπουλο Σπυρίδων**

**ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ 29 Ιουνίου 2010
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.: 41/29-06-2010**

**Διαδ. Κων/vou 76
Αργοστόλι, ΤΚ 281100
Κεφαλονιά
Τηλ.:2671028600**

ΘΕΜΑ: «Διαβιβαστικό συλλογής διαμαρτυριών για τις δυσμενείς συνθήκες του κυνηγιού»

Σας διαβιβάζουμε 19 υπογεγραμμένες διαμαρτυρίες από φορείς και συλλόγους του νομού μας που συμπαρίστανται στο μέρος των κυνηγών. Παρακαλούμε όπως προωθήσετε τις θέσεις μας στο ελληνικό κοινοβούλιο με την συμπαράστασή σας και πράξετε τα δέοντα για την διατήρηση του κυνηγιού.

Εκ μέρους του ΔΣ
του
Κυνηγητικού Συλλόγου
Αργοστολίου

-Ο-
Πρόεδρος του
Κυνηγητικού Συλλόγου Αργοστολίου

Κοσμάτος Σπυρίδων

-Ο-
Γεν. Γραμματέας του
Κυνηγητικού Συλλόγου Αργοστολίου

Βαρδαραμάτος Γεράσιμος

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ιελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Ημερίδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Δήμαρχος του Δήμου ..ΑΙΓΑΙΟΣ ΣΤΟΛΙΟΥ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κινηγετικής οικογένειας. Ήχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη των περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τέρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενιόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφοδείες για την υπερίσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι μηροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κοιλιούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει επησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Ελληνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον σωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο ειπόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

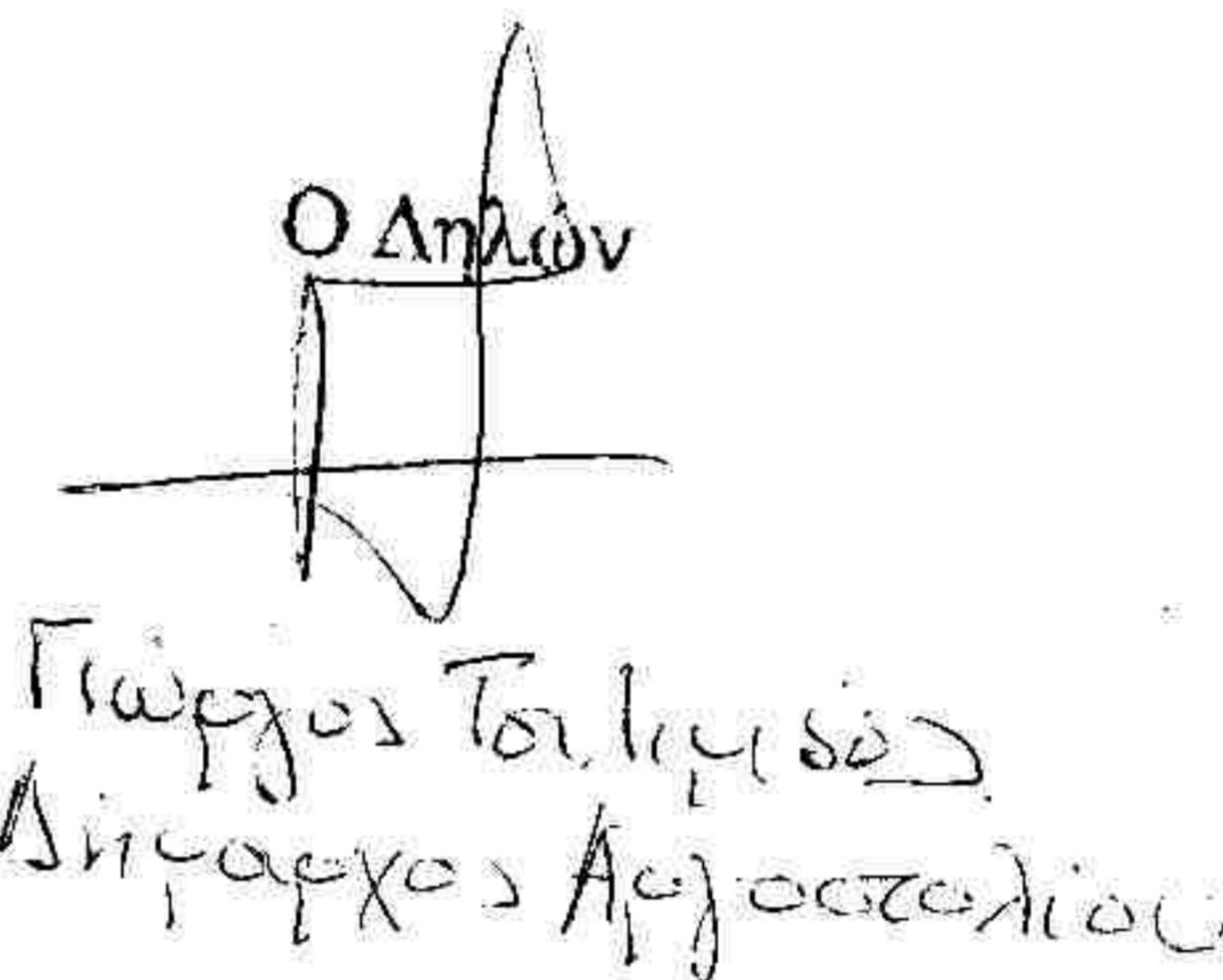
Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πάρουν χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστη στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απέναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την υρθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαυρώνται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που υπασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερισπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στιγμή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

13/6/2010

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Ημερίδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Λήμαρχος του Δήμου ...ΠΕΙΒΑΘΥΣ... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Ήχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλοτε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενιόσεις των κυνηγών ως πολίτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα ανέβαίνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει επησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Ελληνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηριοφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πάρουν χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κινηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστη στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης ποι διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λίθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την υρθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαυρώνται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

12 / 6 /2010

Ο Ληλών

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΔΗΜΟΥ ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Προς : Γην Κυνηγετική Ομοσπονδία Ισλωπονήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηρωστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Πλοκαρίο... Τι... Κοινωνία... Θηλων... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των παρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική πριστασίας όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσια από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ήνδρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πιλότιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της ιπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμπιστή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσης εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξαισφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Ηεριφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ηυρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσονται οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αινιδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

15/6/2010

Ο Δηλών

Ση. Μαριάννα

ΓΡΟΦΕΙΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΜΑΔΩΝ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Ιίναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Ημεριδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

ΑΝΤΙ
Ως Δήμαρχος του Δήμου ..ΣΑΜΗΣ..... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Ήχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλοτε χρόνια τάρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενίσσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφέρονται ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα ανέδει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο ειπόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

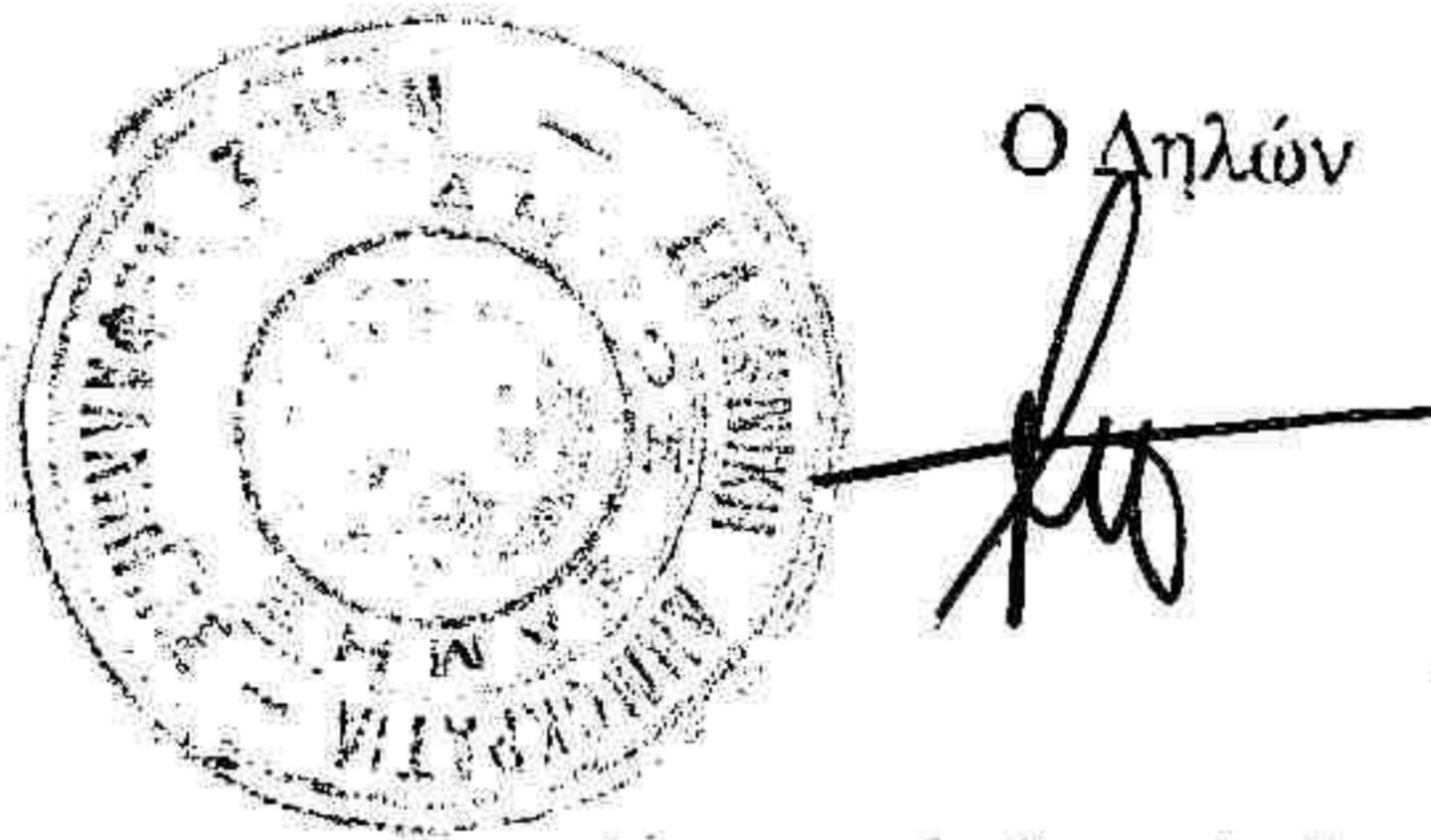
Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κινηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστη στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιώνονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που υπασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

ΣΑΝΤ λε | / ε/2010

Προς: Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ιελωτινήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογιύνται το τελευταίο διάστημα για απιγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηριστισίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως (Ιρύζια... Αναβάτες... Αστραφτερά...) ... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλοιούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαϊών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσω από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπηση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δύση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμισηρή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τιυρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Ηερωφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ηυρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσονται οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ειρήνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της αγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμπεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

14/6/12010

Ο Αρρενόρο?
Γεωργίου Λαζαρίου Κων/βο?

Προς: Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Σίναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Ηεριδόν, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως *ΤΙΡΟΚΙΔΡΟ* και *Θράκη*, *βιωπαριώγων και λιγρυζη νοιρουνα*, *Κρασίς*, έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Ήχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαϊκών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενίσσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείς για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κοιλιούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις, και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Ελληνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ωύτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θηρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστη στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάροις ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν ταν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαυρώνται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στιγμή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

16/6/2010

Ο Αηλών

Γερ. Σω. Μινέν

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΒΙΟΠΑΡΑΓΟΓΩΝ
& ΑΓΡΟΚΤΗΝ/ΦΩΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ
ΑΦΜ 999414481
ΔΟΥ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ιελωπονήσου

Είναι γεγονός ότι με δύσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως πρόεδροι των ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΙΘΑΚΗΣ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν στην κυνηγί στην φύλαξη των περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση των θηραματικών πλαισίου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασίας όταν τους ζητηθεί προσφέροντας συστασικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της ηπαύρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου των πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμπιστού περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τινρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Ηεριφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχωσμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηριοφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσονται οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ειρήνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Λπεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλιγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού ποι σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκματεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αιτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

11/6/2010

Ο Δημόν

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

Πρόεδρος Ε.Π.Σ ΚΕΦ/ΝΙΑΣ - ΙΘΑΚΗΣ
Μέδος του ΔΣ/ΕΠΟ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ηελιοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με δύσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απιγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Ημεροδιού, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως **ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΠΤΑΡΑΤΜΕΝΗ Ν.Σ. ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΖ.**, έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη των περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλουτού, είτε στην κατάσβεση των πυρκαϊών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασίας όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσω από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Εύρωπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές σφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δύση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμπιστή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Ιεραρχείας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν σε Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αισθημα ειθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

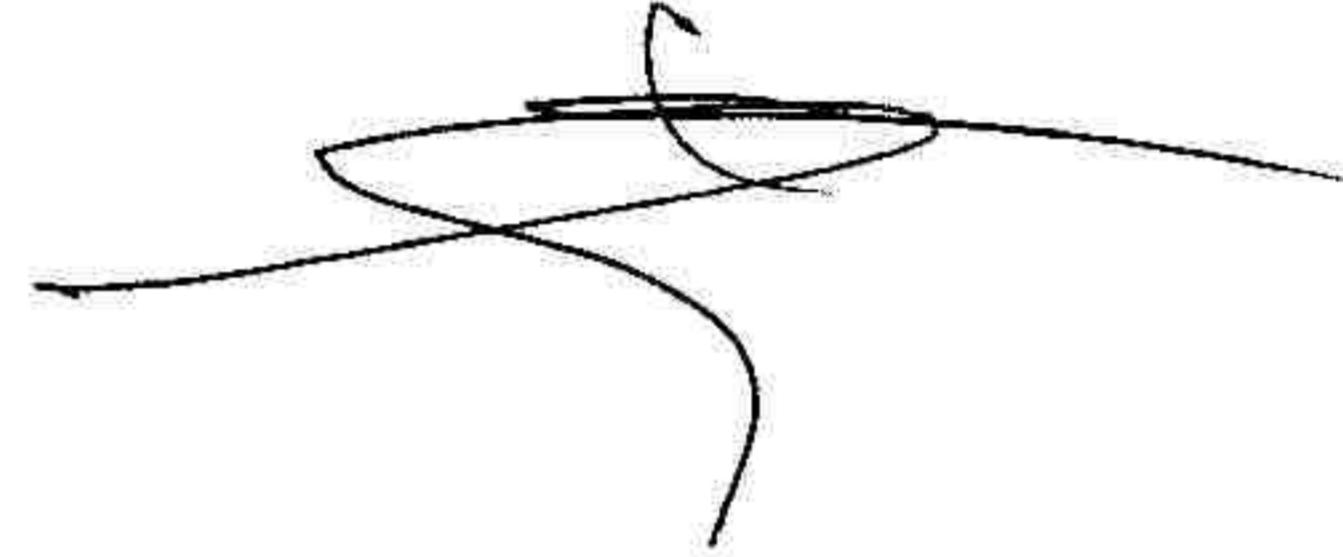
Λπεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιάκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

16 16/2010

Ο Δηλών
ΓΕΡΑΣΙΝΟΣ ΚΟΚΚΩΖΗΣ

ΕΠΙΚΕΦΤΗΚΑ - ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΙΚΗ
ΠΟΥΧΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΥΚΤΥΩΜΟΥ
ΧΕΦΑΕΝΩΝΙΚΗ Η
ΙΘΑΓΕΝΗ

Προς: Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ιτελοπονήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Ημερίδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως προς την Ευρωπαϊκή... έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ένισσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείς για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει επησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ωύτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφόρουν την άσκηση της θηρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικυύς τους πάρουν χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστη στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίπας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σιβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού ποι σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαυλύνονται από τους δεκάδες εξαιδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερισπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

16-6-1 /2010

Ο Ληλών

Μάρκος Αργιανός.

Προνέρω,

(Επιπρόσωπης Κοινωνικής Ενότητας
Καθηγητής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΛΗΣ 10 Αθηνές

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ιελωπιονήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Πρόεδροι... των Εμπορικού... Επιμερικήριοι..... κεφαλλονιατικοί... ιστορικοί έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη των περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραιματικού πλαισίου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαϊών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασίας όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσω από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δύση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της ηπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου των πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμισθή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο ειπόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Ηεραφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχιασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλιστικά δικούς τούς πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσονται οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιπτα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκματεύονται από τους δεκτίδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

12 / 6 / 2010

Ο Δηλών

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΔΗΜΟΥ ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ
ΠΡΟΕΒΡΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ ΙΩΑΚΗΣ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ηελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με δσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις Οήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κλπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

ΩΣ Π.Ρ.Ο. ΕΔΡΑ Λ. ΤΟ Χ. ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω επανειλημμένα άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη των περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηριαματικού πλουτού, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της ηπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου των πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμπιστή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Ηερωφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τις τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που υδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσονται οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

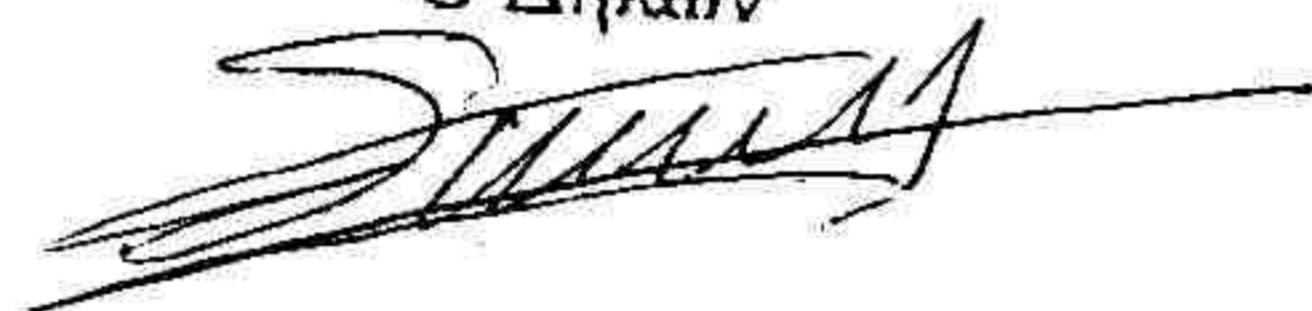
Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλιγή σε όσα ισχύονταν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

10-6-1 /2010

Ο Δηλόν

ΣΤΑΥΡΟΙ ΣΠΑΘΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΓΓΡΕΣΙΩΝ
Η ΚΡΑΝΗ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ηελοκοννήσου

Είναι γεγονός ότι με δύσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως *ΠΡΟΕΔΡΟΣ...ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ...ΣΥΜΒ/ΧΩΝ ΠΥΡ/ΚΟΥ...ΕΦΑΤΟΣ ΙΩΝΩΝ ΝΗΣΩΝ* έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν ως κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαϊγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η ιπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τις δύση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της ιπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου των πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντύσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμπονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Ιεριφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θηρασίας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε αιτελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσονται οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ενθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Λπεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλιγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μιορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ 20/6/2010

Ο Δηλών

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Ο. ΔΕΛΛΟΣ". Below the signature, the words "ΑΘΩΣ ΧΙΟΝΗΣ" are written in capital letters.

Προς: Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με δύο φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Ηεριόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ΓΡΑΜΜΑΤΙΑΝ Ν.Ε ΓΑΣΕΚ ΚΕΦ/Μ.Α.Ζ. Κ! ΙΘΑΚΗΣ.. έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Ήχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενιόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείς για την υπερίσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών ιδιών, κοιλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοιβίες, προκαλεί κοινωνικές εντύσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει επιτσίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Ελληνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο ειπόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Έπιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία οι πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηριοφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικυύς τους πάρουν χιορίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστη στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης ποι διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαυρώνται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που υπασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στιγμή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

17 / 6 / 2010

Ο Δηλών

ΣΠΑΝΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ν.Ε. ΠΔ.Ε.Κ.
ΚΕΦΙΝΙΩΣ ΚΙ ΙΩΑΝΝΗΣ

Προς : Γην Κυνηγετική Ομοσπονδία Ηελωποννήσου

Είναι γεγονός ότι με δύσα φημολογιούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ..Προεδρος.. Ναυτικός.. Ομίλου.. Αργοστολίας.. έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαϊών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασίας όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσω από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δύση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή διν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της ιπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου των πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμισθή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσης εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τινορισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Ηεριφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβιβίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ειδύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Λπεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΩΜΙΛΟΥ ΑΓΓΟΣΤΟΙΟΥ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής ΙΙεριόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Γραμματέας Τ.Ο. ΠΑΣΟΚ. ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ, έχω επινειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Ήχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ίδιες των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείς για την υπερίσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αρεβαϊστητική του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντύπωσις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει επησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Ευρική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία οι πρέπει ως πολιτεία να ανιψήτουμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηριοφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικυρύς τους πάρουν χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστη στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θιωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαυρύνονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που υπασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερισπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στιγμή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

16/6/2010

ΝΙΚ. ΔΡΑΚΑΤΟΣ
Γραμματέας ΤΟ. ΠΑΣΩΚ
Δημοτικός Διαχειρίστης Αργοστού.

Προς : Γην Κυνηγετική Ομοσπονδία Ηελωποννήσου

Είναι γεγονός ότι με δύσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ΠΡΟΕΔΡΟΣ...Τ.Ω.Ν...ΕΡΑΣΙΤΕΧΝ.Ν. ΑΛΙΞΑΣ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλαισίου, είτε στην κατάσβεση των παρκαριών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασίας όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ήμερώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πιλάριμες κοινωνικές σφραγίδεις για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή διν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της ιπαίρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πιλάριμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα των συνόλου των πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντύσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμισθή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο ειπόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Ηεριφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θηρασίας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσονται οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Λπεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλιγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίπας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αιτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

16 10/2010

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΡΑΙΤΕΧΝΩΝ ΑΠΙΕΩΝ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ιελοκοννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις Οήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Ηροστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου, κ.λπ., έχει προκληθεί ίντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Πρόεδρο... ή... διεύθυντας έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαϊγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασίας όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσου από τον εθελοντισμό τους.

Αλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές σφραγίδεις για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δύση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της ηπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφιδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Νεριφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της Οήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσονται οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ειδύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Λπεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν μαρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση να καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

Αργοστάχι 11/16/2010

Ο Δηλόν
Στηρίζοντας την Κοινωνία
Προσέρχονται στην πόλη
Ζεύς ή οι θεοί της Κοινωνίας και
Ιδακης

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Ιελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Ημερίδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως πρόεδρος της Ε.Π.Λ.Σ.Κ. έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Ήχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενιόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείς για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κοιλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντύσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει επησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Ελληνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μιανεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ωύτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

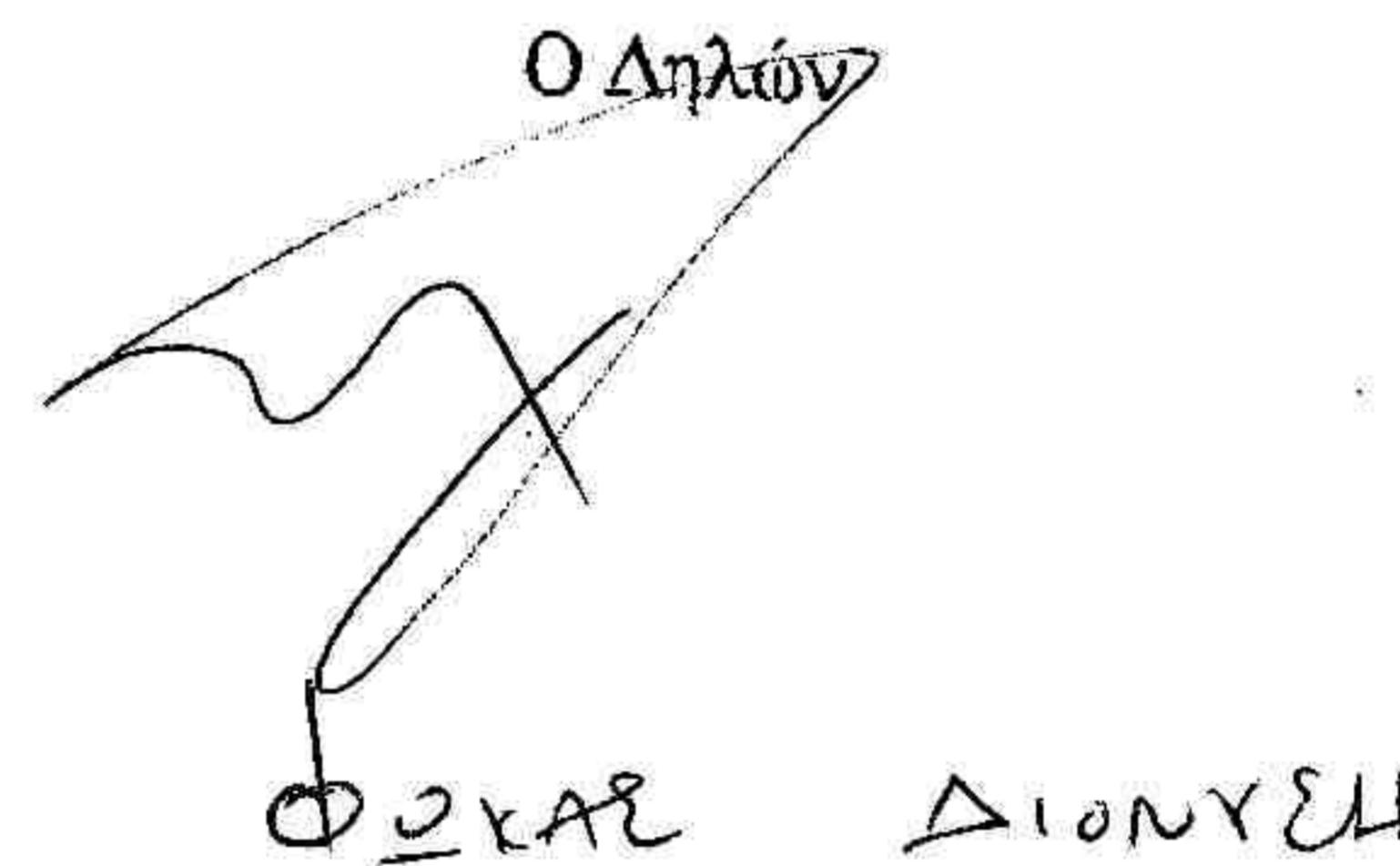
Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηριοφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικυύς τους πάρουν χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε ύστασην για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίπας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμασάνται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπεριασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στιγμή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

Αργολί, 22/06/2010

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΡΟΣΛΗΓΙΚΗ
ΛΙΜΝΙΚΑ ΣΕΜΑΤΟΥΣ
ΚΕΦΙΝΑΣ - ΙΘΑΝΗΣ

Προς : Την Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου

Είναι γεγονός ότι με όσα φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Ημερίδου, κ.λπ., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως ΠΡΟΦΔΡΟΣ ΓΝ...ΚΕΦΗΙΑΣ έχω επανειλημμένα έλθει σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Ήχω άποψη για τις φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις τους και το έργο που προσφέρουν οι κυνηγοί στην φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στην διαχείριση του θηραματικού πλούτου, είτε στην κατάσβεση των πυρκαγιών είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία όταν τους ζητηθεί προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Άλλωστε χρόνια τώρα, η υπόλοιπη Ευρώπη χρησιμοποιεί τις ενιόσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι ιμροβιέτοποι, η άγρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

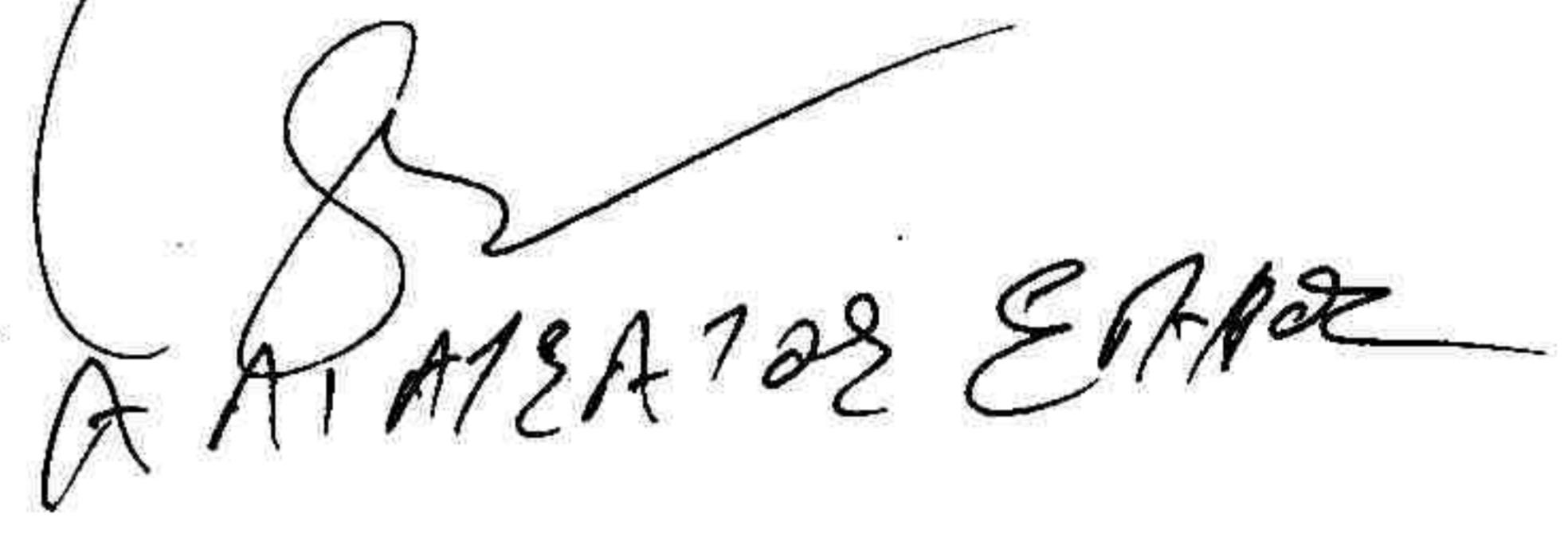
Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή διεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως και επικίνδυνη στάση, η υμιονή περιστολής μια δραστηριότητας που αποφέρει επησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερισπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την στενή σχέση 230.000 Ελλήνων πολιτών με την φύση.

21/6, 2010

Ο Αηλών

Ο ΑΗΛΩΝ ΣΠΑΡΤΑΚ

τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στην χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέπεια αυτού είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε καν μία παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ρυθμίσεις που αφορούν την άσκηση της θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορυνς αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πάρουν χωρίς καμία επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κινηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστη στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Απεναντίας, με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαυρώνται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.